

**Čís. 10293.**

**Kdo koupil v exekuční dražbě motorové vozidlo, jest oprávněn domáhati se na dlužníku žalobou vydání certifikátu.**

(Rozh. ze dne 7. listopadu 1930, Rv I 1620/29).

Žalobce vydražil v exekuční dražbě proti žalovanému motocykl. Ježto dlužník odepřel vydání certifikátu o motocyklu, domáhal se žalobce na žalovaném jeho vydání žalobou. Procesní soud první stolice žalobu zamítl, odvolací soud uznal podle žaloby. Důvody: Žalující strana domáhá se vydání certifikátu o motocyklu, jež ve veřejné exekuční dražbě dne 24. ledna 1929 vydražila, poněvadž certifikát nebyl dlužníkem, žalovaným Václavem K-em, při zabavení motocyklu výkonému orgánu vydán a i vydražitelce vydání certifikátu dlužník odepřel. Význam certifikátu a jeho důležitost pro silostroje prokazují ustanovení §§ 18, 19, 31, 32, 55 min. nař. ze dne 28. dubna 1910 čís. 81 ř. zák. Podle nich nejde jen o bezvýznamné potvrzení, poněvadž jím se dokazuje, že stroj jest konstruktivně přesně zřízen podle schváleného typu, opatřen potřebným bezpečnostním zařízením a že ho tedy může býti bezpečně používáno. Jest proto certifikát podstatnou součástí silostroje, který také podle ustanovení § 18 (3) cit. nař. musí býti kupiteli prodátelem vydán, a podle ustanovení § 19 cit. nař. nemůže býti silostroj používán, dokud certifikát nebyl vystaven. Proto při soukromém prodeji jest vydání certifikátu podstatnou částí tržové smlouvy a, kdyby vydán nebyl, jest smlouva neplatnou. V souzeném případě žalobkyně motocykl žalovaného vydražila ve veřejné exekuční dražbě, nabyla proto jeho vlastnictví podle § 367 obč. zák. a tak nabyla i vlastnictví certifikátu, který jako podstatná součást motocyklu byl rovněž předmětem dražby, ježto jinak byla by prodávána v exekuční dražbě věc téměř bezcenná. Okolnost, že výkonný orgán opomenul od dlužníka certifikát vyžádati, a že o certifikátu v zájemném protokole není zmínky a že nebyl vyžádán ani za exekučního řízení až do provedení prodeje, nemá podle názoru odvolacího soudu právní význam, poněvadž toto opomenutí nezbavuje certifikát jeho právního významu jako podstatné součásti motocyklu, která sleduje osud věci hlavní. Byla proto žalobkyně jako vydražitelka a vlastnice motocyklu oprávněna žádati od žalovaného vydání certifikátu, poněvadž žalovaný jako dlužník byl již při zabavení motocyklu povinen certifikát výkonému orgánu odevzdati, tuto povinnost však nesplnil, splniti odepřel, i po podání žaloby, ač má certifikát v rukou. Poněvadž žalovaný sám udává, že vydání certifikátu odpírá jen proto, že prý exekuce byla vedena neoprávněně, námitka tato však v tomto sporu nemá významu, jest odpírání vydání certifikátu bezdůvodným, žalobkyně jako vlastnice vydraženého stroje jest oprávněna vymáhati na žalovaném vydání certifikátu a žalovaný jest i pasivně oprávněn k žalobě. Ustanovení § 18 poslední odstavec cit. nař. žalobkyně se dovolávati nemůže, poněvadž nejde o soukromý prodej. Soud odvolací

nesouhlasí s názorem prvního soudce, že žalobkyně měla vymáhati vydání certifikátu jen v řízení exekčním, poněvadž toto řízení se skončilo, pokud jde o motocykl, provedením exekčního prodeje.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolání.

### D ů v o d y:

Dovolání jest opřeno jen o dovolací důvod nesprávného právního posouzení (§ 503 čis. 4 c. ř. s.), důvod ten však není opodstatněn. Podle § 18 třetí odstavec aut. ř. policejního ze dne 28. dubna 1910 čis. 81 ř. zák. tvoří úřední certifikát podstatnou součást motorového kola (srov. rozh. čis. 7441 sb. n. s.) a jest každý nový nabyvatel vozidla oprávněn požadovati na svém předchůdci vydání certifikátu. Zásady té lze obdobně použiti i v případě, že motorové kolo bylo koupeno v exekční dražbě. Odpírá proto žalovaný žalobkyni bezprávně vydání certifikátu a bylo odvolacím soudem právem žalobě vyhověno.

### Čís. 10294.

#### Odpůrčí nárok.

Žaloba odpůrčí podle § 12 odp. řádu jest žalobou o plnění; jest nepřipustno, domáhati se touto žalobou jen bezúčinnosti právního jednání. Prohlášení bezúčinnosti právního jednání jest jen rázu předurčujícího a nemusí do žalobní žádosti vedle žádosti o plnění ani býti pojato. Žalobní prosba, by bylo proti žalobci prohlášeno za bezúčinné zřízení zástavního práva pro pohledávku na nemovitosti pro žalovaného, není předurčující pro žalobní prosbu téže odpůrčí žaloby, by byl žalovaný uznán povinným trpěti, by žalobce vedl exekuci na onu hypotekární pohledávku a z ní došel uspokojení.

Postoupil-li dlužník pohledávku za A-em B-ovi tím způsobem, že si v dorozumění s B-em vyhradil, že tato pohledávka bude pro B-a zajištěna na nemovitosti A-ově vkladem zástavního práva na základě dlužního úpisu, vydaného A-em pro B-a, neodporuje § 13 odp. řádu žalobní žádání, by B. byl uznán povinným trpěti, by žalobce vedl pro svou pohledávku exekuci na hypotekární pohledávku a by z ní uspokojil svou pohledávku.

(Rozh. ze dne 7. listopadu 1930, Rv I 1940/29).

Československý stát podal na Helenu K-ovou odpůrčí žalobu tohoto doslovu: I.) Postup pohledávky 35.000 Kč za prodanou hostinskou koncesi s 5% úroky a ostatním příslušenstvím Walterem K-em straně žalované jest proti Čsl. státu bezúčinný a neplatný. II.) Zřízení zástavního práva pro postoupenou pohledávku pro stranu žalovanou na nemovitosti zapsané ve vložce čis. 2076 jest proti Čsl. státu bezúčinné a neplatné. III.) Žalovaná strana jest povinna trpěti, by Čsl. stát vedl pro svou pohledávku 12.729 Kč 88 h exekuci na tuto hypotekární pohledávku a z ní